

lézací tento úmysl za zjištěný a prokázaný vzal. Rozsudek odsoudil obžalovaného pro zločin dle § 2 lit. c) zákona ze dne 18. března 1920, čís. 188 sb. z. a n., nadepsaného jakožto zákon o stíhání podloudného vývozu předmětů potřeby do ciziny. Zlý úmysl jest obsažen již pojmově a gramatikálně ve slově: »vyvéztí«, neboť slovo to značí, nějakou věc někam dopravit a ji již více zpět nepřivéztí, nýbrž na místě, kam doprava směřovala, ponechatí. Slovo podloudně pak ještě zjištění tohoto úmyslu dotvrzuje. Obžalovaný hájil se jedině tím, že neměl úmyslu, koně v Německu zanechatí, nýbrž zase zpět přivéztí. Rozsudek toto hájení se M-ovo a v tomže směru se hájícího spoluobžalovaného vyvrací a výslovně zjišťuje a bere za prokázano, že M. chtěl dopravit hnědého koně s hvězdou podloudně do Německa, že Vincenc H. vydal hnědého koně M-ovi, věda, že jej chce vyvéztí za hranice, a že úmysl obžalovaných směřoval k tomu, vyvéztí mladého hnědého valacha, koupeného na trhu v B-i. Z uvedeného jasně na jevo vychází, že soud zjišťuje a za prokázaný bere úmysl, koně hnědého za hranice vyvéztí, tedy tam nechatí. Uplatňujíc tudíž důvod zmateční dle § 281 čís. 9 a) tr. ř., zmateční stížnost bere za základ obhajobu obžalovaných, nikoli děj rozsudkem zjištěný, neprovádí zmatek v rámci skutečností, soudem nalézacím zjištěných, a nelze tudíž stížnost zmateční v tomto směru považovati za provedenou podle zákona, tedy za provedenou vůbec.

Čís. 679.

Pohrůžka bitím jest výhrůžkou ve smyslu § 98 lit. b) tr. zák., nikoliv pouhým přestoupením § 3 zákona koaličního, pokud se týče §§ 1 a 2 zákona o útisku.

(Rozh. ze dne 5. ledna 1922, Kr II 664/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 23. května 1921, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí dle § 98 lit. b) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost obžalovaného uplatňuje pouze důvod zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. Snaží se dovésti, že výroky obžalovaného, zjištěné v rozsudku, nemohou zakládati ani objektivní, ani subjektivní skutkové podstaty zločinu vydírání dle § 98 b) tr. zák., poněvadž obžalovaný dělnicím nevyhrožoval, nýbrž je pouze varoval, a mimo to slova svá pronesl žertem, jež nikdo vážně nebral. Slova obžalovaného nebyla prý výhrůžkou zlem, předpokládaným v § 98 b) tr. zák., nýbrž upozorněním na nebezpečí, hroící pracujícím dělnicím od stávkujících, kdyby porušily solidaritu. Stížnost není odůvodněna. Budiž předesláno, že zjištění doslovu závadného výroku i výklad smyslu, jaký s ním obžalovaný spojoval a co jím chtěl vyjádřiti, jsou zjištěními skut-

kovými, k nimž dospěl soud nalézací na základě volného přesvědčení, získaného z ocenění výsledků provedeného průvodního řízení. V tomto případě zjistil první soud, že obžalovaný, přišed dne 14. prosince 1920 v čele asi 10—12 stávkujících dělníků do dvora v P., volal na dělnice, pracující u mlátičky: »Dělnice, já vás varuji, běžte dolů, dokud máte zdravé nohy« a mimo to ještě zvláště na dělnici C-ovou: »Kovářko, já vás varuji, pojdte dolů,« provázeje svá slova po dvakrátě pohrůzkou ruky. Soud nalézací, uváživ výpovědi účastněných svědkyň a seznání obžalovaného, doslov výroků, způsob, jak byly proneseny, i okolnosti, za kterých se celá věc sběhla, dospěl k přesvědčení, že uvedená slova byla obžalovaným míněna se v š í v á ž n o s t í jako p o h r ů ž k a u b l í ž e n í m na těle, kterou měly býti dělnice donuceny k zastavení práce, a že ohroženými dělnicemi byla také tak pochopena, neboť soud dále zjistil, že všechny dělnice, na mlátičce pracující, se následkem slov obžalovaného rozutekly a práci zastavily ze strachu, aby nebyly bity. Svým zjištěním vyloučil soud zřetelně, že by se bylo obžalovanému jednalo o pouhý žert neb o trestně bezvýznamné varování neb upozornění. Těmito skutkovými zjištěními prvního soudu jest soud zrušovací vázán (§§ 258, 288, odstavec třetí tr. ř.) a nemůže tudíž přihlížeti k provedení zmateční stížnosti, pokud se přes ně přenáší, nahrazujíc je libovolně novými skutkovými předpoklady, v rozsudku neobsaženými. Pokud se snaží stížnost dovoditi, že výhrůžky ublížením na těle (bitím), pronesené obžalovaným v úmyslu, aby na ohrožených dělnicích bylo vynuceno zastavení práce, nejsou výhrůžkami té kvality a intensity, jaké předpokládá § 98 lit. b) tr. zák., jest na omylu. Výhrůžka poraněním na těle jest zajisté c í t e l n ý m z l e m pro každého, tím spíše pro slabé a bezbranné ženy. Výhrůžka obžalovaného byla z p ů s o b í l á vzbuditi v ohrožených dělnicích důvodnou obavu, že bude splněna, neboť vycházela od zástupce dělníků, agitujícího pro stávku, doprovázeného skupinou dělníků, kteří byli ochotni ho podporovati, kdyby se setkal s odporem, po případě také jeho pohrůžky uskutečniti, věc se sběhla v polnuté době prosincové generální stávky, správně pokusu o násilný převrat ve státě, kdy bylo dělnictvo komunistického smýšlení pobouřeno a rozeštváno, takže by se snadno bylo dalo strhnouti k násilnostem proti stávkokazům, pohrůžky směřovaly přímo proti osobám, které měly býti donuceny k zastavení práce, a ohroženy byly vesměs ženy, které, plny strachu, ihned práci zastavily a od mlátičky se rozutekly, aby nebyly sbity. Za těchto okolností dlužno souhlasiti s rozhodnutím prvního soudu, že pohrůžky obžalovaného byly kvalifikovány dle § 98 lit. b) tr. zák. a že jeho jednání zakládá skutkovou povahu zločinu vydírání. Trestní ustanovení § 3 zákona koal. nahrazené nyní §§ 1 a 2 zákona o útisku ze dne 12. srpna 1921, čís. 309 sb. z. a n., které má snad stížnost na mysli, brojíc proti podřadění činu obžalovaného pod ustanovení § 98 lit. b) tr. zák., jest povahy podpurné. Přichází v úvahu jen v těch případech, v nichž pachatel hledí sjednati, rozšířiti nebo provésti buď výluku, stávku nebo kartel, užívaje při tom zastrašovacích prostředků, co do kvality a intensity slabších, než jaké má na mysli § 98 b) tr. zák., tedy na př. nadávek, bojkotů, slabších forem násilí. Bylo-li však použito násilí, ať fysického nebo psychického, směřujícího přímo proti donucované osobě a kvalifikovaného dle § 98 b) tr. zák. jako v tomto případě, jest čin vydíráním.